

ДОКТОР НИК ГРІФФІН

Настав час підведення результатів іспитів, і я хочу знати – який іспит був найгіршим у вашому житті? Яке найважче випробування вам доводилося проходити?

Для мене був viva – усний іспит. Це був не іспит, це було очікування. Я прийшов на 2,5 години раніше, і я думав, що опинюся в цій справді великій кімнаті, це була лише бічна кімната в бібліотеці, і екзаменаційна комісія не знала, де вона мала бути. Потім екзаменатори запізнилися – але чи піти я... коли вони запізнилися на 15 хвилин, я вирішив піти на прийом лише для того, щоб побачити цих трьох професорів, які вийшли з ліфта....

Ми працювали над серією молитв Господніх – минулого тижня ми дивилися на рядок «Прости нам наші гріхи, як і ми прощаємо», коли Бог закликає нас до справжніх чесних стосунків із Ним, дозволяючи Йому бути нашим суддею та спасіння, яке дає велику свободу і мир.

«Не введи нас у спокусу»

Це хитра маленька фраза. У 2017 році Папа Римський закликав до нового перекладу молитви Господньої – «не дозволь нам упасти в спокусу». Це непомітно, але він стурбований тим, що традиційна версія, здається, нібито Бог фактично налаштовує людей на невдачі – ніби спонукає їх до гріха. Папа Франциск сказав: «Батько не вводить нас у гріх, щоб дивитися, як ми падаємо — це роль диявола — Батько підхоплює нас, коли ми впали». Проблема тут полягає в тому, що слово «спокуса» означало лише щось негативне, тоді як корінь цього слова насправді стосується «випробування». Тепер ми в іншій грі: чи спокушає Бог людей і чи Бог випробовує людей – це різні питання, чи не так? Якщо ми згадаємо нашу Біблію, чи можете ви згадати про спокуси, які Бог ставить на шляху людей? Я не можу. чому Коли ви спокушаєте когось, ви хочете, щоб хтось на це попався. Коли я намагаюся змусити свою собаку з'їсти її ліки від глистів – я знаю, що там написано зі смаком свинини – вона не купує їх. Її не спокушають крейдяні таблетки зі смаком свинини –

вона хоче сиру. сир чеддер. Це початок її спокуси, і я це знаю. І я знаю, що вона не може встояти перед сиром, тому я прошу її прийняти ліки! Я її спокусник. Іноді це правда, що ті, хто має владу над нами, хочуть, щоб ми зазнали невдачі. У вас були шкільні вчителі, які хотіли вас виловити, або ваш екзаменатор, який бажав знайти помилки, або батьки-перфекціоністи, які просто не відмовлялися від чогось. Одна з моїх найкращих подруг розповідає про свою радість, отримавши п'ятірку за роботу, але для вчителя, який їх роздавав, насправді це скоріше В+. Дрібний. І іноді ми можемо спроектувати це на Бога, ніби він злий учитель чи дріб'язковий батько.

Ні, не сьогодні, друзі. Мій Бог за вас, а не проти вас. Євангеліє є доброю новиною. Непогана новина. Бог за вас, він не дріб'язковий батько, а добрий, добрий батько. І цей Батько, якому ти молишся, хоче, щоб ти процвітав. Як Батько допомагає нам процвітати? Християни не схожі на телятину, яку тримають спокійно та закутують, щоб ми були м'якими та м'ясистими – ні – нас відправляють у бій. Хороший батько не вирощує свою дитину, загортаючи її у вату і тримаючи в підвалі – натомість він дає їй можливість рости. Нам, християнам, є чим зайнятися. І коли ми йдемо, ми проходитимемо тестування – є ризик – ми можемо зазнати невдачі – є ризик, що ми можемо рости та змінюватися. Ця молитва є найпоширенішою, з якою ви, мабуть, молитесь – захистіть мене від невдачі перед лицем майбутніх випробувань. Коли ми з нетерпінням чекаємо Гетсиманського саду, це те, про що молитися Ісус – чи можеш ти позбавити мене цієї чаші, Господи? Утримати мене від цього тестування? Слава Богу, що Ісус не пощадив – що його праця привела нас додому – до якого випробування кличе вас Господь?

«Але визволи нас від лукавого»

Наша традиція завжди каже «злий», але оригінальна грецька насправді ближча до «злого». Це захисти і спаси мене від лукавого. Перше запитання, яке зазвичай ставлять на курсі Альфа, це «якщо Бог добрий, чому існує зло»? Це розглядається як своєрідне запитання для шах-мат,

наприклад, ха-ха! ти тепер у мене є! Ви, християни-добročинці, ніколи раніше про це не думали!

Хороша новина полягає в тому, що так, багато людей, набагато розумніших за вас, багато думали над цим питанням, а ще краща новина полягає в тому, що деякі з цих думок можуть бути корисними. Але правда полягає в тому, що коли ми говоримо про спокуси, коли ми говоримо про боротьбу зі злом за допомогою гріха, коли ми говоримо про справжні реальні страждання – це не якась абстрактна дискусія. Коли ви проводите науковий експеримент, ви намагаєтеся видалити всі «перемінні, що плутають», тобто мати можливість зосередитися на «одній речі», яку ви намагаєтеся виміряти, і ні на чому іншому. Іноді богослови теж пробують цей підхід, але це місце не лише в лабораторії чи класі. Тому що повірте мені, коли я кажу, що найсвітліші та найбільш богословсько обізнані люди не є найсвятішими людьми – у вас можуть бути всі правильні відповіді на папері, але християнство живеться, а не просто продумується в голові. Ви самі стикаєтеся зі спокусою, ви, мої друзі, стикаєтеся з викликом зла; іноді зло, яке ви створюєте, іноді зло, якому ви протистоїте. Святе Письмо не витрачає багато часу на роздуми про походження зла, звідки воно приходить або чому, а на те, як з ним боротися.

По суті, ми самі по собі не можемо впоратися зі злом і злом у світі. Ми читаємо новини і можемо відчувати – як усе це може статися – така вага – і це може обтяжувати нас. З мого досвіду церкви йдуть двома шляхами: деякі церкви одержима турботою про проблеми і постійно мають список покупок поганих речей, про які вони хвилюються. Або інші церкви стають мачо, дивляться занадто багато фільмів і намагаються знайти диявола під кожною серветкою, а демонів за кожними дверима. Злий щасливий як від відволікаючого тривожного духу, який паралізує, так і від уваги, приділеної темряві. Тому що саме перше слово — доставте, доставте нам — це ключове. Для християн Зло протистоїть не в людському розумі – це не так, як у фільмах, де великі струмені енергії виходять з рук, а в просторі молитви. Воно передане Богові – визволи нас від лукавого –

від вогняних стріл, що тягнуть нас вниз і знущаються, від спокус, що охоплюють усі сторони. У молитві ми віддаємо себе Богові, усвідомлюємо, що залежимо від Нього, що самі в випробуваннях і протистояннях ми впадемо, але в молитві, яка покладається на руки Бога, я можу отримати надію, мужність, довіру та любов може процвітати понад усе зло.

Один маленький приклад, крихітний у світі. Я був на лекції з хлопцем, який допомагає засновувати церкви по всій країні, тобто має справу з дозволами на планування, правилами спадщини, постачальниками будівель та ліцензіями. тьфу Він сказав, що кожен проект колись зупиняється, але Бог завжди веде нас вперед у молитві – ми нагадуємо, що нам потрібно молитися. І коли ми це зробимо. Всяке трапляється. Ліцензії надаються, з'являються цеглини, агентства з питань спадщини менше зловживають на лавах.

Остання річ. Зараз у всіх на вустах — тривога. Я тут не говорю про клінічно діагностовану тривогу – яка потребує підтримки – отримайте її. Натомість я говорю про FOMO – страх втратити щось. Я говорю про те питання, яке крутиться в глибині розуму... а що, якщо... я не хочу цього робити, тому що що, якщо я зазнаю невдачі, якщо я виберу це, я не зможу... якщо мені це подобається є хтось кращий, якщо я перейду до цього, чи повинен я робити щось інше... Netflix є найкращим прикладом – скільки разів ви не дивилися щось на Netflix, тому що не можете вирішити – тому ви просто прокручуєте – може бути щось краще. Може бути краща можливість, може бути краща людина, кращий час... можливо, можливо, можливо. А причиною є параліч, тому що ніколи немає впевненості щодо того, що буде далі. Ми живемо у важкі часи. Ми не можемо бачити майбутнє. Але Бог не закликає вас «жити найкращим життям в Instagram» – Він каже, що коли прийде випробування, коли прийде виклик лукавого, час стояти, а не гортати, час боротися, а не літати, час йти . І чому? Бо він вас визволить.

Визволи нас від злого Господа. Якої б форми це не було.